

Kære medlemmer i Vildbjerg Venstre

I ønskes alle et rigtig godt, udfordrende og begivenhedsrigt nytår. Denne nytårshilsen er skrevet i Indien, men jeg sender den først, når jeg er kommet hjem, da jeg ikke har alle jeres mail adresser med. Og denne nytårshilsen handler ikke om politik, - ikke ret meget i hvert fald. Den handler mere om at dele nogle spændende oplevelser med jer.

Kirsten og jeg har haft en forrygende ferie, fyldt med indtryk. Vi tog herved for at slappe af og nyde solen, og havde ikke forventninger om andet. Og det har vi fået opfyldt i rigt mål. Her er et fantastisk klima og en fantastisk strand. Jeg kan ikke forestille mig det bedre.

Men oveni har vi selvfølgelig også lært et andet land og en anden kultur at kende. Lidt primitivt i forhold til det vi er vant til, men alle er utrolig hjælpsomme og venlige.

Man kan ikke lade være med at tænke over prisniveauet. Det er ikke ret højt. En dag ved stranden for 2 med strandstole, frokost og drikkevarer løber op i 30 til 35 kr.

Hvis man vil have 2 ekstra spejlæg til sin morgenmad koster det 3 kr. Vi lejede en taxa for en hel dag til vores egen private udflugt: 100 kr. Jeg fik syet 2 – efter min mening – flotte skjorter helt efter eget valg (eller rettere Kirstens) hos en skrædder til 72 kr. pr. stk. Og sådan er det hele vejen igennem. Der er simpelt hen ikke noget, der er dyrt - andet end importerede varer.

Der er arbejde til (næsten) alle.

Jeg købte noget undertøj i en forretning.

(2 undertrøjer af god kvalitet: 15 kr.)

De var ved at falde over hinanden for at få lov til at ekspedere os.

Da jeg så havde prøvet undertrøjerne, og vi var blevet enige, blev undertrøjerne pakket pænt ind, og jeg fik en seddel på, at jeg nu havde købt undertrøjerne.

Derefter gik vi til kassen, hvor en herre så min seddel, modtog penge og stemplede betalt på sedlen. Og så skulle vi videre til udleveringssranken, hvor en dame kontrollerede min seddel og udleverede undertrøjerne.

Det virker ikke som om inderne i Goa-området er fattige. De tjener formentlig ikke ret meget, men leveomkostningerne er tilsvarende små, så jeg tror det løber rundt.

Men jeg kan godt forstå, at vi ikke kan konkurrere med dem i fremstilling af undertøj.

Der er tiggere – altid med et barn på armen, så man synes, det er synd.
Men de stjæler ikke. Det virker i hvert fald sådan.

Trafikken er et kapitel for sig.

De har 3 regler:

1. Man kører ikke ind i hinanden.
2. Man kører for det meste i venstre side.
3. Man bruger hornet hele tiden.

Resten er kaos.

Så med nye perspektiver i bagagen er vi ladet op til at komme hjem og tage fat på den daglige dont.

For der er dejligt i Goa, men Vildbjerg er nu heller ikke så ringe endda.

Godt nytår.

Med venlig hilsen

Kent Falkenvig